

รัฐอิสราเอล (State of Israel)

เมืองหลวง กรุงเทลอาวีฟ

ที่ตั้ง ภูมิภาคตะวันออกกลาง บนชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ในจุดยุทธศาสตร์ที่เชื่อมระหว่างตะวันออกกลาง แอฟริกาเหนือ และยุโรปใต้ ระหว่างเส้นละติจูด 29-34 องศาเหนือ และลองจิจูด 34-36 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 20,770 ตร.กม. ใหญ่เป็นอันดับ 154 ของโลก และเล็กกว่าไทยเกือบ 25 เท่า อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 6,900 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ

ติดกับเลบานอน (81 กม.)

ทิศใต้

ติดกับอ่าวอะกาบา บนชายฝั่งทะเลแดง

ทิศตะวันออกและตะวันออกเฉียงใต้

ติดกับเขตเวสต์แบงก์ของปาเลสไตน์ (330 กม.)

จอร์แดน (307 กม.) แม่น้ำจอร์แดน และทะเลสาบเดดซี (Dead Sea)

ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ

ติดกับซีเรีย (83 กม.)

ทิศตะวันตก

ติดกับฉนวนกาซาของปาเลสไตน์ (59 กม.)

ทิศตะวันตกเฉียงใต้

ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

ติดกับคาบสมุทรไซนายของอียิปต์ (208 กม.)

ภูมิประเทศ พื้นที่ครึ่งหนึ่งของอิสราเอลเป็นภูเขา ที่เหลือทางตอนใต้เป็นที่ราบสูงและทะเลทรายแห้งแล้ง ไม่สามารถทำการเพาะปลูกได้ อิสราเอลแบ่งพื้นที่ออกเป็น

1) ที่ราบชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีแนวขนานไปกับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ประกอบด้วย หาดทรายเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์ และมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น มากกว่าครึ่งของประเทศ

2) ที่ราบสูงจูเดีย-กาลิลี (Judean-Galilee Highland) ประกอบด้วย ที่ราบสูงโกลาน (Golan) ที่ราบสูงจูเดีย (Judean) และที่ราบสูงกาลิลี (Galilee) เป็นที่อยู่อาศัยของชาวอาหรับส่วนใหญ่ในอิสราเอล บริเวณที่ราบสูงกาลิลี มีภูเขาเมรอน (Merom) เป็นภูเขาสูง และจุดที่สูงที่สุดของอิสราเอล (3,963 ฟุต หรือ 1,208 ม. เหนือระดับน้ำทะเล) รอบภูเขามียุบเขาเล็ก ๆ หลายแห่งที่มีพืชพันธุ์อุดมสมบูรณ์ และเป็นบริเวณที่สวยงามที่สุดของอิสราเอล ด้านตะวันออกของที่ราบสูงกาลิลีเป็นที่ราบสูงโกลาน ซึ่งอิสราเอลยึดครองมาจากซีเรียเมื่อปี 2510 ส่วนที่ราบสูงจูเดีย ประกอบด้วย พื้นที่ส่วนใหญ่ที่อิสราเอลยึดครองมาจากจอร์แดน เมื่อปีเดียวกัน และยังเป็นที่ตั้งของเยรูซาเลม

3) หุบเขาจอร์แดน ริฟต์ วาลเลย์ (Jordan Rift Valley) เป็นหุบเขาที่มีแนวยาวตลอดนับจากตอนบนเกือบเหนือสุดของประเทศเรื่อยลงมาจนถึงใต้สุดของคาบสมุทรไซนาย ตอนกลางเป็นที่ราบ ส่วนใหญ่อยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล โดยทะเลสาบเดดซีเป็นทะเลสาบน้ำเค็มที่มีความเค็มจัด อยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเลถึง 1,339 ฟุต (431 ม.) และเป็นจุดที่ต่ำที่สุดของโลก

4) ทะเลทรายเนเกฟ-ไซนาย (Negev-Sinai Desert) ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศ เป็นบริเวณที่แห้งแล้งสุดของอิสราเอล เพราะมีฝนตกน้อย ไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูก แต่อิสราเอลแก้ปัญหาดังกล่าวโดยใช้การชลประทานเข้าช่วย ด้วยการสูบน้ำจากทะเลสาบกาลิลี ส่งผ่านคลอง ท่อส่งน้ำ และอุโมงค์เป็นระยะทางยาว 88.5 ไมล์ (142 กม.)

ภูมิอากาศ โดยทั่วไป มีสภาพอากาศแบบเมดิเตอร์เรเนียน มีแดดจัดเกือบตลอดทั้งปี สภาพอากาศในแต่ละภูมิภาคมีความแตกต่างกันมาก

ทางตอนเหนือ อากาศอบอุ่นและค่อนข้างเย็นในฤดูหนาว (พ.ย.-เม.ย.) แถบภูเขาและที่ราบสูงมีหิมะตก

ทางแถบชายฝั่งทะเลและตอนกลาง อากาศร้อนชื้นและเย็น ฤดูหนาวอุณหภูมิเฉลี่ย 6-18 องศาเซลเซียส มีฝนตกในฤดูหนาว ฤดูร้อนอุณหภูมิเฉลี่ย 20-32 องศาเซลเซียส

ทางภาคตะวันออกและตอนใต้ มีอากาศร้อนจัดในตอนกลางวัน และอากาศเย็นในช่วงกลางคืน (เนื่องจากมีภูมิประเทศเป็นทะเลทราย) ฤดูหนาว อุณหภูมิเฉลี่ย 10-20 องศาเซลเซียส ฤดูร้อนอุณหภูมิเฉลี่ย 26-40 องศาเซลเซียส

ภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นในอิสราเอล ได้แก่ พายุทะเลทรายเกิดขึ้นช่วงฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน อุทกภัย และแผ่นดินไหว

ประชากร 10.094 ล้านคน เป็นชาวยิว 73.5% (เกิดที่อิสราเอล 79.7% ยุโรป/อเมริกา/และภูมิภาคโอเชียเนีย 14.3% แอฟริกา 3.9% และเอเชีย 2.1%) ชาวอาหรับ 21.1% และอื่น ๆ 5.4% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 27.5% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 60.3% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 12.3% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรทั้งหมด 83.1 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศชาย 81.1 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศหญิง 85.1 ปี อัตราการเกิด 19.1 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 5.2 คนต่อประชากร 1,000 คน และอัตราการเพิ่มของประชากร 1.58% (ปี 2567)

ศาสนา ยูดาห์ 73.5% อิสลาม 18.1% คริสต์ 1.9% ดรูซ 1.6% และอื่น ๆ 4.9% (ปี 2565)

ภาษา ภาษาราชการ คือ ภาษาฮีบรู ขณะที่ภาษาอาหรับถือเป็นภาษาราชการที่ใช้ภายในชนกลุ่มน้อยชาวอาหรับ นอกจากนี้ ชาวอิสราเอลส่วนใหญ่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 97.8% การศึกษาภาคบังคับของอิสราเอลอยู่ระหว่างอายุ 5-18 ปี เด็กที่อายุต่ำกว่า 3-4 ปี จะอยู่ในศูนย์ศึกษาก่อนวัยเรียน ซึ่งมีทั้งของภาคเอกชน ศาสนา และรัฐ จำนวนปีเฉลี่ยของการเข้ารับการศึกษาระดับประถมศึกษา คือ 16 ปี และเมื่ออายุ 18 ปี คนหนุ่มสาวชาวอิสราเอลจะต้องเข้าประจำการเป็นทหารสำหรับผู้ชายเป็นเวลา 3 ปี และสำหรับผู้หญิง 21 เดือน เมื่อปลดประจำการแล้ว จึงจะเข้ารับการศึกษาคือในระดับอุดมศึกษาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

การก่อตั้งประเทศ ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1 ชาวยิวก่อตั้งขบวนการไซออนิสต์ มีจุดมุ่งหมายสนับสนุนให้ชาวยิวอพยพกลับไปยังดินแดนปาเลสไตน์ โดยมีชาวยิวที่ร่ำรวยสนับสนุนด้านการเงิน นโยบายดังกล่าวทำให้ชาวยิวในประเทศต่าง ๆ อพยพกลับไปอยู่ในดินแดนปาเลสไตน์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ชาวปาเลสไตน์และชาวอาหรับไม่พอใจ สหราชอาณาจักรซึ่งเป็นผู้อารักขาดินแดนปาเลสไตน์ในขณะนั้นพยายามแก้ไขปัญหาระหว่างชาวยิวกับชาวอาหรับด้วยการแบ่งเขตการปกครอง

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สหประชาชาติแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการแบ่งดินแดนปาเลสไตน์ออกเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งให้เป็นเขตอาศัยของชาวยิว อีกส่วนเป็นเขตอาศัยของชาวอาหรับ การแบ่งเขตดังกล่าวทำให้ชาวอาหรับรวมกลุ่มกันคัดค้าน และเมื่อสหราชอาณาจักรถอนตัวออกจากปาเลสไตน์ ประเทศอาหรับหลายประเทศ เช่น เลบานอน ซีเรีย จอร์แดน อิรัก และอียิปต์ ส่งทหารเข้าโจมตีชาวยิวในปาเลสไตน์เมื่อปี 2491 แต่ชาวยิวได้รับชัยชนะ จึงถือโอกาสก่อตั้งประเทศอิสราเอล พร้อมกับยึดดินแดนของชาวอาหรับเพิ่มเติม อย่างไรก็ตาม เมื่อปี 2522 อิสราเอลลงนามในข้อตกลงสันติภาพกับอียิปต์ และคืนคาบสมุทรไซนายให้อียิปต์เมื่อปี 2525 ต่อมาเมื่อปี 2537 อิสราเอลลงนามในข้อตกลงสันติภาพกับจอร์แดน และเมื่อปี 2543 ถอนการยึดครองพื้นที่ทางใต้ของเลบานอน แต่ยังคงยึดครองที่ราบสูงโกลานของซีเรีย รวมทั้งเขตเวสต์แบงก์ของชาวปาเลสไตน์จนถึงปัจจุบัน

วันชาติ 14 พ.ค. (วันที่นายเดวิด เบน-กูเรียน นรม.คนแรก ประกาศเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2491)

การเมือง ระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา ประกอบด้วย ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข ฝ่ายบริหารจะต้องได้รับความไว้วางใจจากรัฐสภา และฝ่ายนิติบัญญัติมีอำนาจเป็นเอกเทศตามที่กฎหมายกำหนด

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้งโดยรัฐสภา มีวาระ 7 ปี แต่ไม่มีอำนาจทางการเมือง ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ นายไอแซก เฮอร์ซ็อก ได้รับเลือกตั้งเมื่อ 2 มิ.ย.2564 เข้าดำรงตำแหน่งเมื่อ 7 ก.ค.2564 (การเลือกตั้งครั้งต่อไปจะจัดในปี 2571) ส่วน นรม. เป็นผู้นำรัฐบาล มาจากการเลือกตั้งทั่วไป และต้องได้รับการรับรองจากรัฐสภา นรม.คนปัจจุบัน คือ นายเบนจามิน เนทันยาฮู ประธานพรรค Likud ซึ่งเข้าดำรงตำแหน่ง นรม.เป็นสมัยที่ 6 เมื่อ 29 ธ.ค.2565

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ใช้ระบบสภาเดียว รัฐสภา หรือ Knesset ประกอบด้วยสมาชิก 120 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง วาระ 4 ปี การเลือกตั้งครั้งหลังสุดจัดขึ้นเมื่อ 1 พ.ย.2565 โดยพรรค Likud ของนายเบนจามิน เนทันยาฮู ได้ 32 ที่นั่ง พรรค Yesh Atid ของนาย Yair Lapid ได้ 24 ที่นั่ง พรรค Religious Zionist ได้ 14 ที่นั่ง พรรค National Unity ของนาย Benny Gantz ได้ 12 ที่นั่ง พรรค Shas ได้ 11 ที่นั่ง พรรค United Torah Judaism ได้ 7 ที่นั่ง พรรค Yisrael Beiteinu ได้ 6 ที่นั่ง พรรค Ra'am และพรรค Hadash-Ta'al ได้รับที่นั่งเท่ากันคือ 5 ที่นั่ง และพรรคแรงงาน 4 ที่นั่ง การเลือกตั้งครั้งต่อไปมีกำหนดจะจัดขึ้นใน 27 ต.ค.2569

ฝ่ายตุลาการ : อำนาจตุลาการเป็นอำนาจที่เป็นอิสระโดยสิ้นเชิง ผู้พิพากษาได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการสรรหาตุลาการ ประกอบด้วย ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ

พรรคการเมืองที่สำคัญ ได้แก่ พรรค Likud (แนวคิดขวา) พรรค Yesh Atid (แนวคิดกลาง) พรรค National Unity (แนวคิดกลาง) เป็นพรรคตั้งใหม่ เมื่อ 22 ส.ค.2565 (ประกอบด้วยพรรคการเมืองหลายพรรค นำโดยพรรค Blue and White) พรรค Yamina (แนวคิดขวา) พรรค Yisrael Beiteinu (แนวคิดขวา) พรรค Labor (แนวคิดซ้าย) พรรค Ra'am (พรรคของชาวอาหรับ) และพรรค Shas (ยึดแนวทางศาสนาของชาวยิวออร์ทอดอกซ์เคร่งจารีต)

เศรษฐกิจ รัฐบาลอิสราเอลมีนโยบายเปิดเสรีทางการค้า รายได้หลักของประเทศส่วนใหญ่มาจากภาคอุตสาหกรรมขั้นสูง เช่น เทคโนโลยีการบิน โทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทางการแพทย์ และเส้นใยนำแสง รองลงมา คือ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ผลผลิตการเกษตรสำคัญ ได้แก่ พืชตระกูลส้ม ผัก ฝ้าย และปศุสัตว์ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ ป่าไม้ โพแทช ทองแดง ก๊าซธรรมชาติ หินฟอสเฟต แมกนีเซียม โบรมัน ดินเหนียว และเกลือจากทะเลสาบเดดซี สินค้านำเข้าส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบและเครื่องจักร ซึ่งนำเข้าจากแอฟริกาและเอเชีย เพื่อใช้อุปโภคบริโภคในประเทศและใช้ผลิตสินค้า

ธนาคารกลางอิสราเอลประมาณการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไว้ที่ 3.3% ในปี 2568 และ 4.6% ในปี 2569 ขณะเดียวกัน คาดว่าอัตราเงินเฟ้อจะยังคงอยู่ในระดับสูงที่ 3.2% ในปี 2568 ก่อนจะปรับตัวลดลงมาอยู่ที่ 2.9% ในปี 2569 ทั้งนี้ เศรษฐกิจอิสราเอลยังคงผันผวนสูง ซึ่งเป็นผลจากพัฒนาการด้านความมั่นคงในภูมิภาค โดยเศรษฐกิจไตรมาสแรกของปี 2568 ขยายตัวที่ 3.4% หลังจากอิสราเอลบรรลุข้อตกลงหยุดยิงกับกลุ่มฮิซบอลล์ในเลบานอนเมื่อ พ.ย.2567 ซึ่งนำไปสู่การกระตุ้นภาคการส่งออก การอุปโภคบริโภคของภาคเอกชนและครัวเรือน รวมถึงการกลับมาเปิดให้บริการเที่ยวบินระหว่างประเทศ ส่งผลเชิงบวกต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการลงทุน โดยเฉพาะในภาคเทคโนโลยีขั้นสูง ขณะที่เศรษฐกิจอิสราเอลในไตรมาสที่สองของปี 2568 หดตัว 3.5% เนื่องจากผลกระทบจากสงคราม 12 วัน ระหว่างอิสราเอลกับอิหร่านเมื่อ มิ.ย.2568

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : Israeli new shekel (ILS)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 3.29 ILS

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 0.10 ILS (ต.ค.2568)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2567)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 540,379 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 0.9%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 54,176.7 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 4,709,795 คน

อัตราการว่างงาน : 2.9%

อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย : 3.1%

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ได้เปรียบดุลการค้า 23,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 153,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกสำคัญ : เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ทางแสง ภาพถ่าย เครื่องมือเทคนิค และเครื่องมือทางการแพทย์ ไข่มุก อัญมณี โลหะมีค่า และเหรียญกษาปณ์

คู่ค้าส่งออกที่สำคัญ : สหรัฐฯ ไอร์แลนด์ จีน เนเธอร์แลนด์ เยอรมนี อินเดีย ฮังการี สหราชอาณาจักร

มูลค่าการนำเข้า : 130,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้าสำคัญ : เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักร เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ และหม้อไอน้ำ เชื้อเพลิง แร่ น้ำมัน และผลิตภัณฑ์จากการกลั่นน้ำมัน

คู่ค้านำเข้าที่สำคัญ : จีน สหรัฐฯ เยอรมนี สวิตเซอร์แลนด์ เนเธอร์แลนด์ อิตาลี เบลเยียม ฮังการี

การทหาร งบประมาณด้านการทหารเมื่อปี 2567 อยู่ที่ 33,750 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (6.39% ของ GDP) เป็นกองทัพที่มีศักยภาพสูงในภูมิภาค มีประธานคณะเสนาธิการทหารเป็นผู้นำสูงสุดของกองทัพ มีหน่วยขึ้นตรง ทบ. ทร. ทอ. ได้แก่ กรมส่งกำลังบำรุงและเทคโนโลยี กรมข่าวทหาร กรมกำลังพลทหาร กรมยุทธการทหาร และกรมนโยบายและแผน

กำลังพลรวม 169,500 นาย ประกอบด้วย ทบ. 126,000 นาย ทร. 9,500 นาย และ ทอ. 34,000 นาย นอกจากนี้ อิสราเอลยังมีกองกำลังกึ่งทหาร 8,000 นาย และกองกำลังสำรอง 465,000 นาย (ทบ. 400,000 นาย ทร. 10,000 นาย ทอ. 55,000 นาย)

ยุทธโศปกรณ์ที่สำคัญ :

ทบ. ได้แก่ รถถังหลัก (MBT) ประมาณ 400 คัน รถหุ้มเกราะลำเลียงพล (APC) มากกว่า 390 คัน รถหุ้มเกราะอรรถประโยชน์ (AUV) รถหุ้มเกราะวิศวกรรม (AEV) รถหุ้มเกราะกู้ภัย (ARV) รถถังทอดสะพาน (VLB) รถลำเลียงนิวเคลียร์ ซีวะ และเคมึ (NBC) อาวุธนำวิถีต่อสู้รถถัง (MSL) ปืนใหญ่ประเภทต่าง ๆ 530 กระบอก ได้แก่ ปืนใหญ่ประเภทอัตตาจร (SP) ลากจูง (TOWED) ยิงระเบิด (MRL) และเครื่องยิงลูกระเบิด (MOR) อากาศยานไร้คนขับด้านข่าวกรอง ฝ่าระวัง และลาดตระเวน (ISR) และขีปนาวุธต่อสู้อากาศยานจากพื้นสู่อากาศ (SAM) รุ่น Machbet และ FIM-92 Stringer

ทร. ได้แก่ เรือดำน้ำโจมตี (SSK) 5 ลำ เรือตรวจการณ์และเรือรบชายฝั่ง 51 ลำ เรือคอร์เวต ชั้น Eilat (Sa'ar 5) 3 ลำ และชั้น Magen (Sa'ar 6) 4 ลำ ยานลาดตระเวนติดอาวุธนำวิถีจากพื้นสู่อากาศ (PCGM) ชั้น Hetz (Sa'ar 4.5) 8 ลำ เรือลาดตระเวนความเร็วสูง (PBF) 34 ลำ เรือรบสะเทินน้ำสะเทินบก 4 ลำ เรือส่งกำลังบำรุง 1 ลำ ยานผิวน้ำไร้คนขับ (USV) 10 ลำ และยานใต้น้ำไร้คนขับ (UUV) รุ่น Caesaron

ทอ. ได้แก่ เครื่องบินขับไล่ 340 เครื่อง โดยเป็นเครื่องบินขับไล่โจมตีภาคพื้นดิน (FGA) 310 เครื่อง เครื่องบินด้านข่าวกรอง ฝ่าระวัง และลาดตระเวน (ISR) 1 เครื่อง เครื่องบินด้านข่าวกรองทางอิเล็กทรอนิกส์ (ELINT) 3 เครื่อง เครื่องบินเตือนภัยล่วงหน้าทางอากาศ (AEW) 2 เครื่อง เครื่องบินขนส่งน้ำมัน (TKR/TPT)

10 เครื่อง เครื่องบินขนส่ง (TPT) 65 เครื่อง เครื่องบินสำหรับการฝึก (TRG) 66 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์โจมตี (ATK) 46 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ปราบเรือดำน้ำ (ASW) 7 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ด้านข่าวกรอง เฝาระวัง และลาดตระเวน (ISR) 12 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ขนส่ง (TPT) 80 เครื่อง อากาศยานไร้คนขับด้านข่าวกรอง เฝาระวัง และลาดตระเวน (ISR) อาวุธปล่อยนำวิถี Harop และ Harpy ขีปนาวุธพื้นสู่อากาศ (MRBM) รุ่น Jericho-2 ขีปนาวุธต่อสู้อากาศยานจากพื้นสู่อากาศ (SAM) มากกว่า 40 ลูก ปืนลากจูงต่อสู้อากาศยาน (TOWED) ขีปนาวุธป้องกันภัยทางอากาศจากพื้นสู่อากาศ (SAM) ขีปนาวุธปล่อยจากอากาศสู่อากาศ (AAM) ขีปนาวุธปล่อยจากอากาศสู่พื้น (ASM) ขีปนาวุธปล่อยจากอากาศ (ALBM) และระเบิดนำวิถีชนิดต่าง ๆ ระบบสร้างภาพด้วยอินฟราเรด ระบบเลเซอร์ รวมทั้งระบบแรงเฉื่อยและจีพีเอส

ปัญหาด้านความมั่นคง ปัจจุบันอิสราเอลเผชิญกับปัญหาความมั่นคงหลายด้าน เช่น

1) การทำสงครามระหว่างอิสราเอลกับกลุ่มฮามาสดำเนินเข้าสู่ปีที่ 3 เมื่อ 7 ต.ค.2568 โดยอิสราเอลประสบความสำเร็จในการปฏิบัติการทางทหารต่อกลุ่มฮามาส ทั้งการทำลายโครงสร้างสำคัญทางทหารและการสังหารสมาชิกกลุ่มฮามาสจำนวนมาก ส่งผลให้กลุ่มฮามาสต้องหลบซ่อนตัวและเคลื่อนไหวด้วยยุทธวิธีแบบกองโจร ขณะเดียวกัน อิสราเอลประสบความสำเร็จในการโจมตีตอบโต้กับกลุ่มติดอาวุธในภูมิภาคที่เคยเข้าร่วมโจมตีอิสราเอลเพื่อสนับสนุนกลุ่มฮามาส โดยเหลือเพียงกลุ่มฮุซัยในเยเมนกลุ่มเดียวที่ยังมีศักยภาพโจมตีอิสราเอลจนถึงปัจจุบัน

2) ความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลกับอิหร่านที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข เฉพาะอย่างยิ่งความหวาดระแวงของอิสราเอลที่มีต่อโครงการพัฒนานิวเคลียร์และขีปนาวุธของอิหร่าน ยังคงปัจจัยเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การเผชิญหน้าระหว่างกันอีกครั้ง หลังจากอิสราเอลเป็นฝ่ายปฏิบัติการโจมตีทางอากาศเพื่อมุ่งทำลายโครงการพัฒนานิวเคลียร์และที่ตั้งทางทหารของอิหร่าน แต่เผชิญกับการตอบโต้กลับ จนกลายเป็นสงคราม 12 วัน ระหว่าง 13-24 มิ.ย.2568

3) อิสราเอลเผชิญความท้าทายในการดำเนินความสัมพันธ์กับต่างประเทศมากขึ้น จากการที่ปฏิบัติการทางทหารในฉนวนกาซา โดยไม่คำนึงถึงเสียงคัดค้านของนานาประเทศที่เห็นว่า ปฏิบัติการของอิสราเอลในกาซาขณะนี้เข้าข่ายการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ (Genocide) ชาวปาเลสไตน์ในฉนวนกาซา

4) ความท้าทายทางการเมืองของอิสราเอล นรม.เนทันยาฮู เผชิญอุปสรรคทางการเมืองมากขึ้น นับตั้งแต่เริ่มทำสงครามกับกลุ่มฮามาส โดยชาวอิสราเอลและครอบครัวตัวประกันรวมตัวประท้วงบ่อยครั้ง เพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลบรรลุข้อตกลงหยุดยิงกับกลุ่มฮามาส แลกเปลี่ยนกับการปล่อยตัวประกันโดยทันที อีกทั้งไม่ต้องการให้ประเทศอยู่ในภาวะสงครามยืดเยื้อ เพราะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ขณะเดียวกัน นรม.เนทันยาฮู ยังเผชิญความท้าทายจากพรรคร่วมรัฐบาลที่ขู่ว่าถอนตัวออกจากแนวร่วมทางการเมือง หากทำข้อตกลงหยุดยิง ซึ่งอาจส่งผลให้ไม่สามารถครองเสียงข้างมากในรัฐสภาได้

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ เป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ 42 องค์การ ได้แก่ BIS, CERN, CICA, EBRD, FAO, IADB, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICRM, IDA, IFAD, IFC, IFRCs, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ISO, ITSO, ITU, ITUC (NGOs), MIGA, OECD, Paris Club, PCA, UN, UNCTAD, UNHCR, UNIDO, UNWTO, UPU, WCO, WHO, WIPO, WMO, WTO นอกจากนี้ ยังเป็นผู้สังเกตการณ์ของ BSEC, CE, OAS, Pacific Alliance, SELEC อีกทั้งเป็นรัฐผู้ลงนามของ OPCW และเป็นคู่เจรจาของ OSCE

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐบาลสนับสนุนการก่อตั้งศูนย์ความเป็นเลิศของบรรดานักวิทยาศาสตร์ และการส่งเสริมการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม รวมถึงความพยายามที่จะคงความสำเร็จด้านคุณภาพระดับสากลในสาขาวิทยาศาสตร์ ซึ่งความร่วมมือระหว่างประเทศยังคงมีบทบาทสำคัญในการขยายความรู้ด้านวิทยาศาสตร์

และความรู้ของผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี อิสราเอลมุ่งครอบครองเทคโนโลยีขั้นสูง ซึ่งเป็นการอาศัยความรู้ความชำนาญพิเศษเฉพาะสาขา โดยจัดสรรงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนาเป็นจำนวนมากประเทศหนึ่งในโลก เห็นได้จากผลงานการวิจัยที่ทำให้อิสราเอลประสบผลสำเร็จด้านเกษตรกรรม และอิสราเอลมีจำนวนนักวิชาการที่เขียนบทความตีพิมพ์ด้านธรรมชาติวิทยา วิศวกรรม เกษตรกรรม และการแพทย์ มากที่สุดในโลก นอกจากนี้ อิสราเอลยังได้รับสมญานามว่าเป็น “Startup Nation” โดยเป็นประเทศที่มีธุรกิจ Startup มากที่สุดในโลก

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยาน 37 แห่ง โดยมีท่าอากาศยานนานาชาติ Ben-Gurion ซึ่งตั้งอยู่ที่เมืองลีดอต ห่างจากเทลอาวีฟประมาณ 1 ไมล์ (1.6 กม.) เป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางอากาศ เส้นทางคมนาคมทางบก มีทางรถไฟสายหลักระยะทาง 1,384 กม. โดยมีสถานีกลางที่เมืองไฮฟา มีถนนระยะทาง 19,555 กม. ท่าเรือน้ำลึกที่สำคัญ ได้แก่ ท่าเรือแอซดอด ท่าเรือเอลาต ท่าเรืออัสเคลอน ท่าเรือฮาเดรา และท่าเรือไฮฟา การโทรคมนาคมมีดาวเทียม Intelsat จำนวน 3 ดวง โดยอิสราเอลมีการพัฒนาระบบดาวเทียมสูงที่สุดในตะวันออกกลาง มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 2.905 ล้านเลขหมาย (ปี 2566) โทรศัพท์เคลื่อนที่ 10.4 ล้านเลขหมาย รหัสโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +972 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 8.61 ล้านคน คิดเป็น 91.1% ของจำนวนประชากร รหัสอินเทอร์เน็ต .il (ปี 2568)

การเดินทาง การบินไทยไม่มีเที่ยวบินตรงกรุงเทพฯ-เทลอาวีฟ ขณะที่สายการบินอิสราเอลที่บินตรงมาไทย ได้แก่ สายการบิน El Al ระยะเวลาในการบิน 11 ชม. เวลาที่อิสราเอลช้ากว่าไทย 4 ชม. คนไทยที่ประสงค์จะเดินทางเข้าอิสราเอลต้องขอรับการตรวจลงตรา โดยมีการตรวจลงตรา 3 ประเภท ได้แก่ 1) การตรวจลงตราประเภทธุรกิจ ต้องมีจดหมายเชิญจากบริษัทอิสราเอล 2) การตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยว และ 3) การตรวจลงตราประเภทเยี่ยมเพื่อนหรือคนรู้จักที่อิสราเอล เว็บไซต์ท่องเที่ยวอย่างเป็นทางการ <http://www.goisrael.com>

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1. ปัญหาการสู้รบระหว่างอิสราเอลกับกลุ่มฮามาส หากทั้งสองฝ่ายสามารถบรรลุข้อตกลงหยุดยิงโดยถาวร จะช่วยคลี่คลายความตึงเครียดและความรุนแรงในภูมิภาคตะวันออกกลางได้ อย่างไรก็ดี การเจรจาหยุดยิงครั้งใหม่ตามแผนสันติภาพ 20 ประการ ที่สหรัฐฯ เป็นผู้เสนอ ยังขาดความชัดเจนในหลายประเด็น ที่สำคัญ เช่น การปลดอาวุธกลุ่มฮามาส การจัดตั้งหน่วยงานเพื่อปกครองกาซาชั่วคราว และการสถาปนารัฐปาเลสไตน์อย่างเป็นทางการ ซึ่งหากยังไม่ได้ข้อยุติในประเด็นเหล่านี้ ก็เสี่ยงจะทำให้การสู้รบระหว่างอิสราเอลกับกลุ่มฮามาสดำเนินต่อไป และอาจดึงดูดให้กลุ่มติดอาวุธอื่นในภูมิภาค เฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มฮูซีในเยเมนเข้าไปมีส่วนร่วมสนับสนุนการปลดปล่อยปาเลสไตน์ต่อไป

2. ความสัมพันธ์ระหว่างอิสราเอลกับสหรัฐฯ ยังคงแนบแน่น แม้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างอิสราเอลกับนานาชาติทั่วโลกเสื่อมทรามลง เนื่องจากการทำสงครามในฉนวนกาซาที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวปาเลสไตน์ นอกจากนี้ ปรากฏข่าวสารว่า สหรัฐฯ กำลังดำเนินความพยายามเพื่อผลักดันให้ประเทศอาหรับบางประเทศ เช่น เลบานอน ซีเรีย สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับอิสราเอลภายใต้ Abraham Accords ขณะที่ชาวฮิวติอาระเบียยืนยันหนักแน่นว่า จะยังไม่เข้าร่วมใน Abraham Accords ตราบใดที่ปัญหาของชาวปาเลสไตน์ยังไม่ได้รับการแก้ไขและมีการสถาปนารัฐปาเลสไตน์ที่มีอธิปไตยสมบูรณ์

3. การดำเนินคดีและการปฏิบัติตามคำตัดสินขององค์กรยุติธรรมระหว่างประเทศต่ออิสราเอล เฉพาะอย่างยิ่งกรณีศาลอาญาระหว่างประเทศ (ICC) ออกหมายจับ นรม.อิสราเอลในข้อหาทำอาชญากรรม สงครามและอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ และการที่ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ) มีคำตัดสินว่าการยึดครอง และการตั้งถิ่นฐานของอิสราเอลในดินแดนปาเลสไตน์ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ พร้อมกับเรียกร้องให้ อิสราเอลยุติการยึดครองและการตั้งถิ่นฐานในปาเลสไตน์โดยเร็วที่สุด นอกจากนี้ ยังมีคดีที่แอฟริกาใต้ยื่นฟ้อง อิสราเอลต่อ ICJ ฐานละเมิดอนุสัญญาว่าด้วยการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาคดี

ความสัมพันธ์ไทย-อิสราเอล

ไทยและอิสราเอลสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อ 12 มี.ค.2497 โดยอิสราเอล เปิดสถานเอกอัครราชทูตประจำไทยเมื่อปี 2500 ส่วนไทยเปิดสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเทลอาวีฟ เมื่อ ม.ค.2539 ไทยและอิสราเอลมีกรอบการหารือทวิภาคีในลักษณะ Working Group Dialogue ระดับรองปลัด กระทรวงการต่างประเทศ เพื่อหารือในประเด็นเกี่ยวกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้า ความร่วมมือ ทางวิชาการและเทคโนโลยี ความร่วมมือในกรอบองค์การระหว่างประเทศ และแรงงานไทยที่ทำงานในอิสราเอล

อิสราเอลเป็นคู่ค้าอันดับที่ 41 ของไทย โดยที่การค้าระหว่างไทยกับอิสราเอลเมื่อปี 2567 มีมูลค่า 1,283.92 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (45,358.56 ล้านบาท) ไทยส่งออกมูลค่า 815.35 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (28,728.70 ล้านบาท) และนำเข้ามูลค่า 468.57 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (16,629.85 ล้านบาท) ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบ ดุลการค้า 346.78 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (12,098.85 ล้านบาท) ขณะที่การค้าไทย-อิสราเอลในห้วง ม.ค.-ส.ค.2568 มีมูลค่า 928.07 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (30,937.21 ล้านบาท) ไทยส่งออกมูลค่า 501.59 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (16,619.17 ล้านบาท) และนำเข้ามูลค่า 426.48 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (14,318.04 ล้านบาท) ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบ ดุลการค้า 75.11 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (2,301.12 ล้านบาท)

สินค้าส่งออกสำคัญของไทย เมื่อปี 2567 ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อาหารทะเล กระป๋องและแปรรูป อัญมณีและเครื่องประดับ ข้าว ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องใช้ไฟฟ้า และส่วนประกอบอื่น ๆ

สินค้านำเข้าสำคัญของไทย เมื่อปี 2567 ได้แก่ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ ปุ๋ย และยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์ ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำจากผัก ผลไม้ เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ การแพทย์ เคมีภัณฑ์ แผงวงจรไฟฟ้า

ด้านการท่องเที่ยวเมื่อปี 2567 มีนักท่องเที่ยวชาวอิสราเอลเดินทางเข้าไทยทั้งสิ้น 281,803 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2566 ที่มีจำนวน 217,084 คน ขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวชาวอิสราเอลในห้วง ม.ค.-ก.ย.2568 เพิ่มขึ้นเป็น 306,488 คน

ด้านแรงงาน ปัจจุบันมีคนไทยในอิสราเอล ประมาณ 60,000 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานภาคการเกษตร และมีสัดส่วนมากถึง 90% ของแรงงานในภาคการเกษตรทั้งหมดของอิสราเอล ส่วนใหญ่กระจายอยู่ตามชุมชน การเกษตร (Kibbutz หรือ Moshav) ทั่วอิสราเอล

ข้อตกลงสำคัญระหว่างไทยกับอิสราเอล ได้แก่ ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราของ ผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและราชการ (ก.ค.2503) ความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศ (มี.ค.2511) อนุสัญญา ว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่เก็บจากเงินได้ (ม.ค.2539) สนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือในการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาในคดีอาญา (ส.ค.2540) ความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนต่างตอบแทน (ก.พ.2543) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการ จัดทำแปลงสาธิตการเกษตรไทย-อิสราเอล สำหรับการปลูกพืชมูลค่าสูงแบบอาศัยชลประทานบนพื้นที่ของ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ก.ค.2545) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือในสาขาวัฒนธรรมและการศึกษา (ก.ค.2548) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการอุดมศึกษา ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาไทย กับสภาการอุดมศึกษาอิสราเอล (ก.ย.2550) ความตกลงระหว่างรัฐว่าด้วยการจัดส่งแรงงานไทยไปทำงานชั่วคราว ในภาคเกษตรของอิสราเอล (ธ.ค.2553) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์และ Rambam Health Care Campus (พ.ค.2554) ความตกลงทางการค้า (พ.ค.2554) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการรักษาความลับทั่วไประหว่างกระทรวงกลาโหมไทยกับกระทรวงกลาโหมอิสราเอล (มิ.ย.2555)

นายเบนจามิน เนทันยาฮู
(Benjamin Netanyahu)

ตำแหน่ง	นายกรัฐมนตรีอิสราเอล และประธานพรรค Likud
เกิด	21 ต.ค.2492 (อายุ 77 ปี/ปี 2569) ที่เทลอาวีฟ มีชื่อเล่นว่า “ปีปี” บิดาเป็นอดีตศาสตราจารย์สอนประวัติศาสตร์ยิว ที่มหาวิทยาลัยคอร์เนล ในสหรัฐฯ ครอบครัวนายเนทันยาฮูอพยพไปอาศัยอยู่ที่รัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐฯ ตั้งแต่นายเนทันยาฮู อายุ 14 ปี
สถานภาพทางครอบครัว	- สมรสครั้งแรกกับนางมิกกี ไวซ์แมน มีบุตรสาว 1 คน ชื่อ โนอา - สมรสครั้งที่ 2 กับนางเฟลอร์ เคตส์ - สมรสครั้งที่ 3 กับนางซารา มีบุตรชาย 2 คน ชื่อ ยาอีร์ และแอฟเนอร์
การศึกษา	- ปริญญาตรี สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัย MIT - ปริญญาโทจาก MIT Sloan School of Management และศึกษาเพิ่มเติม ด้านรัฐศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัย MIT และมหาวิทยาลัย Harvard สหรัฐฯ
ประวัติการทำงาน	
ปี 2510	- รับราชการทหารในหน่วยปฏิบัติการพิเศษ
ปี 2525	- ออท.อิสราเอล ณ กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. สหรัฐฯ
ปี 2527-2530	- ออท.อิสราเอลประจำสหประชาชาติ
ประวัติทางการเมือง	
ปี 2539-2542	- นรม.อิสราเอลที่มีอายุน้อยที่สุด (45 ปี) โดยในช่วงที่นายเนทันยาฮูดำรง ตำแหน่ง นรม. ความสัมพันธ์ระหว่างอิสราเอลกับสหรัฐฯ ไม่ค่อยราบรื่น เนื่องจากนายเนทันยาฮูคัดค้านการทำข้อตกลงสันติภาพออสโลเมื่อปี 2536 ระหว่างอิสราเอลกับองค์การปลดปล่อยปาเลสไตน์ (PLO) ซึ่งสหรัฐฯ เป็นเจ้าภาพ

- ปี 2545 - รมว.กระทรวงการต่างประเทศสมัย นรม.อาเรียล ชารอน
 - ปี 2546-2548 - รมว.กระทรวงการคลัง
 - ปี 2548 - ประธานพรรคลิคุด หลังนายชารอนล้มป่วยไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้
 - มี.ค.2549 - ผู้นำฝ่ายค้านในรัฐสภา หลังจากพรรคลิคุดแพ้การเลือกตั้งแก่พรรค Kadima ของ นรม.เอฮุด โอลเมิร์ต
 - ปี 2552-2556 - นรม.อิสราเอล สมัยที่ 2
 - ปี 2556-2558 - นรม.อิสราเอล สมัยที่ 3
 - ปี 2558-2562 - นรม.อิสราเอล สมัยที่ 4
 - 17 พ.ค.2563-13 มิ.ย.2564 - นรม.อิสราเอล สมัยที่ 5
 - 1 พ.ย.2565 - ชนะการเลือกตั้งทั่วไปและได้รับสิทธิจัดตั้งรัฐบาล
 - 29 ธ.ค.2565-ปัจจุบัน - นรม.อิสราเอล สมัยที่ 6
-

คณะรัฐมนตรีอิสราเอล

ประธานาธิบดี	Isaac Herzog
นรม.	Benjamin Netanyahu
รอง นรม.	Yariv Levin
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Yariv Levin
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Yariv Levin
รมว.กระทรวงแรงงาน	Yariv Levin
รมว.กระทรวงกิจการศาสนา	Yariv Levin
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Gideon Sa'ar
รมว.กระทรวงกลาโหม	Israel Katz
รมว.กระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ	Itamar Ben-Gvir
รมว.กระทรวงยุทธศาสตร์	Ron Dermer
รมว.รับผิดชอบการพัฒนาเนเกฟและกาลิลี	Issac Shimon Wasserlauf
รมว.กระทรวงเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร	Avi Dichter
รมว.กระทรวงวัฒนธรรมและการกีฬา	Makhluף Miki Zohar
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม	Nir Barkat
รมว.กระทรวงการคลัง	Bezalel Smotrich
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Yoav Kisch
รมว.กระทรวงพลังงานและโครงสร้างพื้นฐาน	Eli Cohen
รมว.กระทรวงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	Idit Silman
รมว.กระทรวงมรดกทางวัฒนธรรม (Heritage)	Amichay Eliyahu
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Haim Katz
รมว.กระทรวงการก่อสร้างและการเคหะ	Haim Katz
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยว	Haim Katz
รมว.กระทรวงสวัสดิการและกิจการสังคม	Haim Katz
รมว.กระทรวงการสื่อสาร	Shlomo Karhi
รมว.กระทรวงนวัตกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	Gila Gamliel
รมว.กระทรวงคมนาคม	Miri Miriam Regev
รมว.กระทรวงความร่วมมือระดับภูมิภาค	David Amsalem
รมว.กระทรวงการให้ความช่วยเหลือแก่ชาวยิวที่อพยพ เข้าไปตั้งถิ่นฐานใหม่ในอิสราเอล (Aliya And Integration)	Ofir Sofer

(ต.ค.2568)